

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 10. Spiritus aliquando vera, aliquando ex aëre, aliáue materia facta
corpora assumere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

poteſt, ita ē ſpectu abijſſe dicit, ut imminen-
tem quercum ingenti impetu colliferit, ac per-
fractis ramis funditus euerterit, ipſeq; con-
fibernatus atque exanimis diu iacuerit. Cre-
debat enim, quod à vero non abhorret, niſi p̄a-
midiffet, illum in rapidiſſimos vortices, & vo-
ragines fluminis p̄ealtas ſe fuiffe necaturum.
Quis neget hunc dæmonem corpus affum-
ſiſſe? Sed pedes oculuit longioribus tuni-
cis; quas aquam ingressurus attollere eſt
coactus, vt bestia infernalis ē vestigio ſuo
cognosceretur. Utinam & alij eundem ſpi-
ritum omnis mali machinatorē agno-
ſerent, cui ſeſe in stagnum ignis ardentis
deportandos tradiderunt. Quām illi altē
exclamarent, quām citō ab eius humeris
refilirent, neque ſe deferri ad Stygios vo-
rtices permitterent? Ad hoc Deus hos ma-
los genios plerunque non ſinit corpora
affumere, niſi monſtroſitate notata, vt, fi-
cut Iudæi ex affuta plagula, noſcantur, &
horreantur.

§. X.

*Spiritus aliquando vera, aliquando ex aère
aliamē materia facta corpora affumere.*

Si igitur vera quoque corpora affumunt
Spiritus, qualianam ſunt corpora illa? ve-

Dd 5

rorumné

Aug. lib. rorumné Æthiopum, draconum, leonū?
3. de Tri- Respondet D. Augustinus, spiritum posse
nit, c. 10. assumere corpus verum animalis præxi-
 stentis, vel etiam de nouo formare corpus,
 vt illud assumat. Potuit igitur seductor in
 specie serpentis cum Eua confabulatus vel
 esse spectrum serpentis, vel verum animal,
 vti & quando in larua incedit aliarum be-
 stiarum. Et deprehensus est Spiritus sæpe
 assumere corpus animalis præexistentis,
 quin etiā cadauer hominis defuncti. Quod
 cùm fit, monent authores, non permitti
 dæmoni, circa corpora eorum, qui iusti &
 in diuina amicitia ex hac vita deceperunt.
 Est enim hoc diuinæ amicitiae non con-
 taneum. Maiorem habet potestatē in cor-
 pora eorum, quorum & animas habet su-
 biectas. Potest igitur ea mouere, portare,
 & in ijs se præbere tangendum, palpandum,
 videndum. Quod fecit in illo, quem cu-
 riosum & magica imperitè tractantem in
 musæo Cornelij Agrippæ occisum, postea
 à Cornelio domum redeunte, ac adiuran-
 te coactus est, tanquam viuum in forum
 producere, vt in rixa percussus, videretur
 inibi etiam interemptus. Frequentius tamē
S. Bona- spiritus assumit corpus, quod ipse ex spis-
ment. in fato
a. p. dīs.

sato aëre, aut alio elemento, concurrente aliqua mixtione subtilium corporum, per art. 2. q. 2.
ar. 2. q. 2.
& alij cum S. Thom.
artem Angelicam applicatorum, & se in-
uicem transmutantium, vt ex eis vna sub-
stantia resultet apta ad talis corporis re-
præsentationem. Aiunt Angelos sanctos
sumere hanc materiam ex purioribus cor-
poribus, quæ in superiore parte aëris inue-
niuntur; à dæmonibus autem ex locis ter-
restribus humidioribus, & fortasse immun-
dis ac cœnosis, eò quòd, in pœnam suæ
malitiæ, aliud eis non permittatur.

§. XI.

*Ob quas cauſas tam turpis appareat superbus
alioqui Spiritus?*

Animaduertite igitur, mortales, qua-
lem aduersarium; attendite, peccatores,
qualem dominum; videte magæ & sagæ,
qualem sponsum habeatis; ex qua mate-
ria corpus gerat compactum, aut qualia
de patibulis, vel rotis, vel bustis cadavera
mutuet, vt se vestiat, & vobis ornet. Ani-
maduertite, qua forma se vobis fistat; quā
ater, quām teter, quām squallidus, quām
monstrosus appareat? Putatis, hoc super-
bum illum spiritum libenter facere; qui
vtique mallet in specie pulchra, regia, cæ-
lesti